

ikke Andet end være med til at stemme for, at dette med Kvindeskoler falder bort, men, som sagt, ikke af pædagogiske Grunde, men for ikke at forstyrre disse smaa Skoler eller Instituter, som i den Henseende ere oprettede. Desuden, naar man skal til at bygge, saa veed Enhver, der har givet sig af dermed, at man hellere maa bygge lidt for meget, end lidt for lidt, hellere give flere Penge ud til det, man kan saa altid komme til at bruge det paa en eller anden Maade. Jeg ser ingen Grund til at bygge mindre, fordi man tænker som saa, at der bliver en bedre Velighed efterhaanden som de ældre Mand, der nu have Bolig paa Slottet, dø ud. Jeg synes, at det er en temmelig ringe Udfigt. Sæt, at de, der ere der, ere seiglivede, saa vil det kunne vare længe, men desuden er der een Ting, og det er det, at for dem, der have med Skoler at gjøre, er det en stor Behagelighed at have Bolig paa selve Stedet, hvor de have deres Virksomhed, ligesom det ogsaa er gavnligt i flere Henseender. Naar man saa dernæst har fremhævet det Spørgsmaal, hvad man kan bygge for, have vi jo hørt, dengang Overlaget kom — nu veed jeg ikke, hvorledes det vil stille sig, man taler om en Prisstigning i Joraaaret, men jeg er ikke fulgt tilstrækkelig med — at vi kunne bygge for 500,000 Kr., det er muligt, at der kunde bygges under den Sum, og det er muligt, at man maatte gaa noget høiere. For det Tilfælde, at man kom til at gaa noget høiere, saa have vi jo nu den høitærede Ministers bestemte Erklæring om, at, naar Summen ikke kan slaa til, saa bliver der ikke noget af at bygge, førend han igen er kommen til den bevilgende Myndighed og faar noget mere bevilget. I saa Henseende ere vi jo altsaa ganske rolige, den ærede Minister har jo viist sig i saa Henseende som en Mand, der kan holde sit Ord. Jeg veed ikke af, at han nogenfinde er kommen her med Oversfridelse. Jeg ser saaledes ikke Andet end, at vi fra venstre Side hør sidste Sagen i Landets Interesse, i Kunstens Interesse og i vor egen Interesse som politisk Parti — jeg taler ogsaa her fra et noget egoistisk Synspunkt — for at nedslaa de Beskyldninger, som med Urette ere blevne reiste mod os. Jeg veed nok, at der er Rogle, der kunne være af den Mening, at de Beskyldninger skal man ikke bryde sig om — det er Noget, jeg respekterer, naar det kommer fra ældre Politikere — men saaledes ser jeg paa Sagen og vil gjerne have, at den samme Barme, hvormed Sagen er begyndt her i Thinget, fremdeles skal vedblive — om det ogsaa nu synes, at den er bleven noget afsløjet ved at blive lagt ind i Finantsudvalget hos Pengemændene. Pengemænd ere jo i Reglen meget kolde Folk; man siger, at Folk kunne have et varmt Hjerte, før de komme til at omgaas Penge, men saa bliver Hjertet let kolde og skrumpet ind. Det vilde derfor maaste have været bedre, om vi ikke havde bragt Forlaget ind under et saa reali-

stift Udvalg. Jeg har jo vel nok hørt sige, at det tværtimod er et æsthetisk Udvalg, vi have overgivet Sagen til; men det har jeg ikke kunnet mærke Noget til; jeg synes tværtimod, at det er et meget realistisk og prosaisk Udvalg. Som sagt, jeg kan ikke Andet end forblive tro mod, hvad jeg udtalte, da Sagen var først her til Behandling, og da vi kun, som det er blevet sagt, vare 13 Medlemmer tilstede. Det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgtreds (Kofod) siger vel, at det er ogsaa et uheldigt Taa. Ja, jeg veed nok, at paa Bornholm er der megen Overtro, men den har jeg ikke. Tallet 13 er tværtimod, mener jeg, et meget godt Taa, og hvor jeg faar Velighed dertil, vil jeg foreslaa istedetfor Tallet 11 eller 15 at tage 13. Jeg har selv forsjøgt det Taa paa mange Maader og veed, at det er et meget godt Taa. Jeg anbefaler altsaa Thinget at vende tilbage til sin første Kjærlighed i denne Sag.

Sorup: Den ærede Minister udtalte, at Udstillingsfonden beroede paa en Afstemning i Rigsdagen. Jeg er ikke saa heldig at kende denne Afstemning. Jeg tror, at den høitærede Ministers Opfattelse i den Henseende beror paa en Misforstaaelse, og at der i Virkeligheden ikke foreligger nogen Afstemning af den Bestaaffenhed, han hentydede til. Nei, det, der foreligger fra Rigsdagens Side, er i Virkeligheden det, at Rigsdagen her har bevilget ca. 3,000 Rbd. til Kunstakademiet, til Erstatning for en Indtægt, det tidligere havde af Udstillingen. Altsaa, den Afstemning, der her er foregaaet, angaar en Bevilling til Kunstakademiet, men der er ikke foregaaet nogenformelt Afstemning, der skulde udtale, at de Penge, der her var Tale om, ikke længere skulde være Statsmidler. Tværtimod, i det, at man har behandlet dem her i Rigsdagen ligger, at de ere Statsmidler. Man har betragtet og behandlet dem som saadanne. Det, man i den Henseende vilde, var, som udtalt i Finantsudvalgets Betænkning, at disse Indtagter for Fremtiden skulde anvendes til et andet Diemed. Derom har man en Udtalelse, men det er ogsaa det Hele. Det er altsaa det, der foreligger, at ikke Rigsdagen, men Finantsudvalget, som man maaste i saadanne Tilfælde kan betragte som handlende paa Rigsdagens Begne, har tiltraadt et Ønske fra Ministers Side om, at disse Statsmidler for Fremtiden maatte blive anvendte til et andet Diemed end tidligere; men der findes ikke et Ord om, at de skulde ophøre at være Statsmidler, og endnu mindre om, at der skulde oprettes en Fond af dem. Denne Fond er alene opfunden af den daværende Kirkeminister, som ikke havde Hjemmel derfor paa nogetsomhelst Sted i Verden udenfor sit eget Ønske og Tilbøielighed for Fond, hvad enten det nu er Fond ligefrem eller Reservecfond. Det tror jeg er den virkelige Stilling, og det er